

af Krigskonjunkturbeskatning. Et sundt Erhvervsliv kan ikke undvære denne Reservestyrke. Det er derfor nødvendigt, at ikke blot den gældende Lagerhenlæggelsesordnings Gyldighed forlænges, men at ogsaa Betingelserne for dens Anvendelse lempes efter nærmere Forhandling med Erhvervene.

Merindkomstskat for Aktieselskaber.

Det af Finansministeren den 30. Januar d. A. nedsatte sagkyndige Udvalg udtalte bl. a., at det ikke vilde foreslaa nogen ny Beskatning for Aktieselskaber, fordi Beskatningen af Aktieselskaber under Krigsen allerede er forhøjet betydelig stærkere end Personbeskatningen. Naar Regeringen nu foreslaar ikke en Krigskonjunkturskat, men en almindelig Merindkomstskat for Aktieselskaber, maa Fællesudvalget tage absolut Afstand herfra. I hvert Fald bør der højst kunne blive Tale om Beskatning af rene Krigskonjunkturgevinster. Finansministerens Bemærkning om, at det er umuligt i Aktieselskaber at sondre mellem Merindtægt paavirket af Krigskonjunkturerne og andre Merindtægter, er efter Udvalgets Overbevisning ikke rigtig. Endelig ønsker man at udtale, at den Forskel, som Forslaget gør paa Personer og Selskaber med Hensyn til Skattefradragsretten, er ubillig, og det bør i det hele stedse erindres, at Aktieselskabsskatten i sig selv er en Dobbeltbeskatning.

Forslaget om Tvangsopsparing.

Som allerede anført er det Udvalgets Opfattelse, at Lovforslagets Formaal ikke naas ved at paalægge et lille Udsnit af Befolkningen en ekstra Belastning. Denne Indvending rammer ogsaa Lovforslagets Afsnit om en Tvangsopsparing, som generelt paalægges alle Personer med skattepligtig Indtægt over 10 000 Kr., uafhængig af om Krigsgevinst foreligger.

Som Begrundelse for Forslaget udtales det i Ministerens Bemærkninger til dette, at Faren for Indkomstrigelighedens Indvirkning paa Prisniveauet ikke blot kan opstaa fra de Indkomster, som falder ind under Krigskonjunkturskatten, men ogsaa fra andre Indtægter, naar disse ligger over et vist Niveau. Heroverfor maa vi imidlertid fremhæve, at det ikke blot er en ringe Brøkdels af Skatteydernes Antal — knap 30 000 af i alt 1 860 000 —, hvis skattepligtige Indkomst ligger over 10 000 Kr., men det er ogsaa kun en beskedent Part af Nationalindtægten, disse raader over. Efter Skatteligningen 1941—42 drejer det sig om knap 14 pCt. af den samlede skattepligtige Indkomst. Paastanden om, at disse 14 pCt., hvorfra endda en meget væsentlig Part af Landets normale Opsparing præsteres, skulde være farligere for Prisdannelsen end den Efterspørgsel, som udgaar fra de øvrige 86 pCt. af Nationalindtægten, er i sig selv saa urimelig, at den maa afvises; der er endda Grund til at fremhæve, at det store Flertal af Skatteydere med skattepligtig Indtægt over 10 000 Kr. utvivlsomt har maattet nedsætte deres Forbrug i Forhold til tidligere som Følge af den nuværende høje Beskatning og den indtrufne Prisstigning.

Mange af de Borgere, som Forslaget rammer, præsterer selv en samfundsvigtig Opsparing ved at yde Bidrag under en Pensionsordning, være livsforsikrede, betale Afdrag paa egen Bolig o. s. v., og det vil i det hele være ganske uretfærdigt at tage denne lille Befolkningsklasse ud til særlige Tvangsforanstaltninger. At tvinge dem til at gøre Gæld, kan overhovedet ikke forsvares, og det bør erindres, at det første Moment til et lavere Leveniveau, mindre Bolig, ikke kan fremskaffes.

Hvad forretningsdrivende og Virksomheder angaar, maa det betænkes, at mange arbejder med laant Kapital, og det kan dog sikkert ikke være Hensigten, at disse for at bidrage til en Tvangsopsparing, der ikke giver Rente, skal forøge deres Gæld og betale Bankrente deraf.

Vort Udvalg er i det hele taget af den Anskuelse, at Værdien af en Tvangsopsparing, som ikke knytter sig til Krigsgevinsterne, er problematisk, og man henstiller derfor, at dette Forslag, der jo rammer Indtægten i 1942, trækkes tilbage.

Vort Udvalg har i Afsnittet om Krigskonjunkturbeskatningen paapeget det ønskelige i en Tvangsopsparing for krigsbegrundede Merindtægter, men mener, at Værdien af en Tvangsopsparing, som ikke knytter sig til krigsbegrundede Indtægter, er alt for problematisk til, at noget saadant bør gennemføres tilbagevirkende og paa saa sent et Tidspunkt. For indeværende Aar vil man forhaabentlig paa et tidligt